

[Oluf Pedersen.]

i en for stærk konservativ Beskyttelsespolitik. Det rejste Spørgsmaal giver mig Anledning til at opfordre den højtærede Landbrugsminister til enten her at give Besked om Sagen eller, for saa vidt Ministeren ikke mener, det kan lade sig gøre, at foranledige afholdt et lukket Rigsdagsmøde, hvor der bliver redegjort for disse Forhandlinger. Spørgsmaalet er saa vigtigt, at det nok kan være en Debat værd.

Hvad angaar det foreliggende Lovforslag, har vi fra vor Side stemt for den bestaaende Lov, og vi vil ogsaa gaa med til en Forlængelse af dens Gyldighed. Over for det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), der udtalte Haab om, at vi snart kunde blive fri for den Slags Love, vil jeg sige, at vi fra vor Side gerne saa det Princip, der er nedlagt i Loven, nemlig at Gæld, der er fremkommet ved Kredit paa Varer, der er købt til Ejendommens Drift, altid bør gaa forud for Pantegælden, lovfæstet, saa det kom til at gælde i Almindelighed. Jeg vil paa ny henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage det Forslag op, som i sin Tid blev stillet af Sophus Berthelsen angaaende Arbejdets Førsteret. Berthelsen indsendte den 30. August 1927 et Forslag derom til et af Landbrugsministeriet nedsat Kriseudvalg. Det er jo nu snart adskillige Aar siden, saa jeg synes, der har været god Tid til at tage Spørgsmaalet op. Det Forslag, som da blev indsendt, løste alment det, man nu prøver at løse paa et specielt Omraade, og jeg gør opmærksom paa, at vi har gennemført andre Lovforslag, der gaar ud paa det samme, nemlig Lovforslaget om Fortrinsret for Mergelskaber, og Grundforbedringsloven bygger paa det samme Princip. Jeg mener det berettiget, at de, der yder Laan til Grundforbedring, hvorved Ejendommenes Værdi forøges, har Panteret forud for de gamle Kreditorer. Jeg mener, at det er berettiget, at de, der skaber de nye Værdier, faar en Fortrinsret fremfor dem, der har givet Laan i Pantet. Disse bør ikke have Krav paa at faa Dækning af ny tilkommende Værdier, paa hvis Skabelse de ingen Indflydelse har haft. Jeg mener, det er rigtigt at gennemføre en Lovgivning, der baseres paa dette, at det er Arbejdet, der skaber Ejendomsretten, og at altsaa de Principper, der ligger i det foreliggende Lovforslag, gøres almene. Derved vilde man opnaa en Ting til, nemlig at det hele ikke blev nær saa vanskeligt, for det med, at man skal gaa til Kommunerne o. s. v., hører efter min Mening ingen Steder hjemme. Naar der er ydet Kredit for Frø, og det i

Virkeligheden drejer sig om Opretholdelse af Ejendommen, saa burde dette Krav *altid* gaa forud, og man burde være fri for at rende til Kommunen. Derved blev man ogsaa fri for den megen Fordyrelse, som bliver Følgen, naar man gør det saa vanskeligt som her.

Jeg vil anbefale, at man tager dette op til Drøftelse i Udvalget, og at den højtærede Landbrugsminister vender tilbage til det Problem, som i sin Tid blev rejst af Berthelsen.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Ordførerne for Tilslutning til det foreliggende Lovforslag og skal over for enkelte Spørgsmaal, der er rejst, gøre ganske enkelte Bemærkninger. Jeg skal straks sige angaaende det Spørgsmaal, der blev rejst af det ærede Medlem Hr. Fibiger om vore Handelsforhandlinger, specielt de Forhandlinger, der for Tiden føres med Tyskland, at da min Kollega Udenrigsministeren har ønsket at udtale sig om dette Spørgsmaal her om et Øjeblik, saa skal jeg ikke komme ind paa dette specielle Spørgsmaal.

Over for det ærede Medlems Udtalelse om, at Begrundelsen for det foreliggende Forslag er Landbrugets store Vanskeligheder, skal jeg sige, at det er naturligvis rigtigt, og det er klart for enhver, at det er de Landmænd, der har de store Gældsbyrder, som har vanskeligt ved at skaffe sig den fornødne Saasæd, Frø og Kunstgødning til Ejendommens Drift, og det er derfor disse Landmænd, som det foreliggende Lovforslag skal hjælpe. Det ærede Medlem kan heller ikke være ubekendt med, at vi erkender disse Vanskeligheder, idet Regeringen forleden har fremsat meget omfattende Forslag angaaende Rentetilskud og Saneringslaan. Det ærede Medlem maa være klar over, at vi fra vor Side mener, at der bør gives endogsaa meget betydelig Støtte fra det offentliges Side til disse Landmænd.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, der rejste Spørgsmaalet om forskellige Ændringer, idet det ærede Medlem mente, at de Landmænd, der benyttede denne Lov, i mange Tilfælde kom til at betale for meget for Korn og Frø og Kunstgødning og ogsaa kom til at betale for høj Rente, skal jeg sige, at jeg synes ikke, det er nødvendigt for disse Landmænd at gaa ind under saadanne Vilkaar. Forslaget her er jo netop fremsat og er netop gennemført i de sidste Aar for at undgaa, at Landmændene skal være nødt til at betale disse Priser. Naar de giver Fortrinsret i Høsten, kan de sikkert hos en Række Købmænd og Andelsforenin-